

Пропозиції

Державної податкової служби України до проєкту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо уточнення деяких положень про оподаткування операцій фінансового лізингу» (реєстраційний № 1218 від 30.08.2019), внесеного на розгляд народним депутатом України Гетманцевим Данилом, поданий до першого читання

Законопроект не підтримується Державною податковою службою України.

Законопроектом пропонується внести зміни до Податкового кодексу України (далі – Кодекс) щодо:

1) запровадження понижуючого коефіцієнта до мінімально допустимих строків амортизації основних засобів, отриманих лізингоодержувачем за договорами фінансового лізингу;

2) визначення бази оподаткування податком на додану вартість операцій фінансового лізингу в разі повернення лізингоодержувачем (у тому числі примусово) товарів лізингодавцю.

Доповнення п.п. 138.3.3 п. 138.3 ст. 138 Кодексу новим абзацом щодо запровадження понижуючого коефіцієнта 0,25 до мінімально допустимих строків амортизації основних засобів, отриманих за договорами фінансового лізингу, є економічно необґрунтованим та порушує принцип рівності платників перед законом, передбачений п.п. 4.1.2 п. 4.1 ст. 4 Кодексу, оскільки передбачає скорочення строків амортизації основних засобів залежно від порядку набуття права користування об'єктом основних засобів, а не їх виду, технологічності, соціальної значимості тощо.

Відповідно до п.п. 138.3.1 п. 138.1 ст. 138 Кодексу розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених п.п. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, підпунктами 138.3.2 – 138.3.4 п. 138.3 ст. 138 Кодексу. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім «виробничого» методу.

Положеннями бухгалтерському обліку підприємствам надана можливість обрання нарахування амортизації основних засобів із застосуванням, зокрема, методу прискореного зменшення залишкової вартості (п. 26 Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92 (далі – П(С)БО). При цьому вибір методів нарахування амортизації основних засобів здійснюється підприємством самостійно з урахуванням очікуваного способу отримання економічних вигід від його використання (п. 28 П(С)БО).

Зміни до п. 189.5 ст. 189 Кодексу передбачають, що у разі постачання товарів, які були повернуті лізингоодержувачем (у тому числі примусово), та при цьому лізингодавцем за операцією з повернення таких товарів до складу

податкового кредиту не включалися суми податку, базою оподаткування є позитивна різниця між ціною постачання та ціною придбання таких товарів. Ціна придбання визначається як вартість товарів, за якою такі товари були повернуті лізингодавцю, як первісна вартість товарів (об'єкта фінансового лізингу) за вирахуванням сплачених лізингових платежів у частині компенсації вартості об'єкта фінансового лізингу. У разі придбання товарів у платника податку ціна придбання визначається з урахуванням ПДВ.

При цьому, якщо за товарами, база оподаткування при постачанні яких визначалася як позитивна різниця між ціною постачання та ціною придбання, у майбутніх податкових періодах суми податку по операції з повернення таких товарів були включені до складу податкового кредиту лізингодавця, пропонується застосовувати положення п. 198.5 ст. 198 Кодексу.

Відповідно до п. 185.1 ст. 185 Кодексу об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з постачання товарів/послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, згідно зі ст. 186 Кодексу.

На сьогодні Кодексом передбачено застосування, зокрема, таких режимів оподаткування: загальний порядок оподаткування ПДВ операцій з постачання товарів/послуг та звільнення операцій з постачання товарів/послуг від оподаткування ПДВ.

Статтею 189 Кодексу врегульовано особливості визначення бази оподаткування в разі постачання товарів/послуг в окремих випадках, зокрема, п. 189.5 ст. 189 Кодексу регламентовано особливості визначення бази оподаткування ПДВ у разі повернення товарів (у зв'язку з невиконанням умов договору фінансового лізингу) неплатником ПДВ – лізингодержувачем товару. При цьому платники ПДВ у разі здійснення вказаних вище операцій базу оподаткування ПДВ визначають на загальних підставах відповідно до ст. 188 Кодексу.

Запропоновані законопроектном зміни передбачають оподаткування ПДВ операцій з постачання товарів, які були повернуті лізингодержувачем, застосовуючи одночасно обидва режими оподаткування ПДВ до одного об'єкта оподаткування, що зі свого боку суперечить базовим принципам оподаткування ПДВ.

Разом з тим запропонована редакція до Кодексу нівелює положення чинної редакції вказаної норми щодо визначення бази оподаткування ПДВ та може призвести до маніпулювання платниками ПДВ показниками податкової звітності (як податковим кредитом, так і податковими зобов'язаннями) при здійсненні операцій з постачання товарів за договорами фінансового лізингу.

**Голова Державної податкової
служби України**

Сергій ВЕРЛАНОВ